

РЕШЕНИЕ

№ 5555

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5762** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалбата на ТД „Югозападна“ – Агенция Митници, правоприемник на закритата понастоящем Митница Аерогара С. срещу решение от 17.04.2020г., постановено по н. а. х. дело № 6888/ 2018г. на СРС, НО, 20 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 160/ 03.04.2018г., издадено от началника на Митница Аерогара С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 5 750,51 лв. на основание чл.234, ал.2, т.1 ЗМ, представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания на стоката, предмет на нарушението.

В жалбата се поддържа, че СРС е достигнал до неправилен извод, че не е налице извършено от обективна и субективна страна митническо нарушение, тъй като деклараторът по митническата декларация не е бил наясно с характера на стоката и не е могъл правилно да определи тарифния номер. Искането до съда е за отмяна на решението и за потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Я., която поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], се представява от адв. Н., която оспорва жалбата. Претендира разноси по списък.

Прокурорът от СГП дава заключение за нейната основателност.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е основателна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС, на 31.07.2017г. в Митница Аерограда С. е подадена за митническо оформяне митническа декларация № 17BG005100H0561127/20170731, с която е декларирана медицинска апаратура - лазерен апарат за контуриране на тяло – 1 бр., парт. № 105-7026-000 с код по Т. 9018 90 84 00, на който съответства мито в размер на 0,0%. Като получател на стоката било посочено [фирма], а като изпращач – „С.“ – САЩ. Фактическите действия по деклариране на стоката били извършени от К. К., упълномощен представител на получателя [фирма]. Поради възникнали съмнения относно правилното тарифно класиране на стоките е извършена проверка, приключила с извод, че тарифното класиране на стоката, описана като медицинска апаратура - лазерен апарат за контуриране на тяло е некоректно, тъй като изделието не служи за медицинско лечение и не се използва задължително и само в медицинската практика или само от медицинско лице. Според митническия орган продуктът представлява електрически апарат със специфична функция и правилното му класиране е в код по Т. 8543 70 90 99, на който съответства ставка за мито в размер на 3,7%. Прието е, че в резултат на некоректното класиране дружеството е избегнало пълно заплащане на мито и частично заплащане на ДДС в общ размер 5 750,51 лв. При тези констатации спрямо [фирма] е съставен АУАН № 155/ 20.10.2017г. за нарушение по чл.234, ал.1, т.1 ЗМ, въз основа на който е издадено НП № 160/03.04.2018 г.

За да отмени оспореното пред него НП, въззивният съд е посочил, че при подаването на митническата декларация К. К. – представител на [фирма], не е бил наясно с установените в хода на извършената проверка обстоятелства относно тарифното класиране на стоката. Същият подал декларацията, съответно посочил код по Т. по представените търговски и транспортни документи. Според СРС от горното следва, че [фирма] не е извършило вмененото му нарушение и не е избегнало пълно заплащане на мито и частично заплащане на ДДС, като същото било обезпечено от дружеството като депозит по банкова сметка на ответника. Посочено е още, че административнонаказващият орган не е извършил преценка на приложимостта на чл.28 ЗАНН.

Решението е неправилно.

Съгласно чл. 234, ал.1, т.1 от ЗМ, който избегне или направи опит да избегне пълно или частично заплащане или обезпечаване на митата или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи, се наказва за митническа измама. За митническа измама по ал.1, т.1 разпоредбата на чл.234, ал.2, т.1 от ЗМ предвижда глоба - за физическите лица, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, от 100 до 200 на сто от размера на избегнатите публични държавни вземания.

Тарифното класиране на стоките по Комбинираната номенклатура на ЕС се определя съгласно термините на позициите и подпозициите, забележките към разделите, главите и подпозициите в съответствие с Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура, като се вземат предвид и Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките. Решаващи за класиране на стоките са техните обективни характеристики и свойства, оределени в текста на позицията по КН и на забележките към разделите и главите. Освен това предназначението на продукта вое да бъде обективен критерий за класиране, доколкото това предназначение е присъщо на този продукт, като последното трябва да се прецени в зависимост от обективните характеристики и техническите параметри на изделието. В разглеждания случай предвид предназначението на апарата и лицата, които биха могли да работят с него, уредът за скулптуриране на тялото следва да се класира в глава 5 на КН и позиция 8543 Електрически машини и апарати със специфична функция, неупоменати, нито включени другаде в настоящата глава от КН. Апаратът не може да се класира в глава 90, тъй като Общите разпоредби към нея, част 1, поясняват обхвата и структурата на главата, а именно, че включва съвкупност от разнообразни инструменти и апарати, които по принцип се характеризират главно със завършения вид на изработката си и с голямата си прецизност, поради което по-голяма част от тях се използват именно в чисто научната област, за много специфични технически или промишлени употреби или за медицински цели. Също така предвид Обяснителните бележки към Хармонизираната система за позиция 9018 артикулите се класират в тази позиция само ако явно са предназначени за медицинска или хирургическа употреба било поради специфичната им форма, лесното им демонтиране от гледна точка на асептичността, грижливата им изработка, било поради начина им на представяне.

От доказателствата по делото безспорно е установено, че [фирма] е декларирано лазерен апарат за контуриране на тяло „S. L. S.“, като е отнесло стоката към тарифна позиция 9018 90 84 00, към която принадлежат медицински, хирургически, зъболекарски или ветеринарни апарати и инструменти, вместо по коректния код по Т. 8543 70 90 99, в който попадат електрически апарати със специфични функции. Обстоятелството, че продуктът не служи за лечение на заболявания, а е предназначен за осигуряване на естетическо подобрение посредством лазер, както и че няма ограничения относно употребата му само в медицинска среда и само от медицинско лице са ясни индикации, че той не е предназначен за медицински цели, а представлява електрически апарат със специфични функции. На Т. код 9018 90 84 00 съответства ставка за мито в размер на 0,00%, а на Т. код 8543 70 90 99 в размер на 3,7 % по Митническа тарифа на ЕС, следователно в резултат на неправилното деклариране дружеството е избегнало пълно заплащане на мито и частично заплащане на ДДС в общ размер 5 750,51 лв.

Не се споделят от тази инстанция изводите на СРС, че [фирма] не е извършило

нарушението по чл.234, ал.1, т.1 ЗМ, тъй като представителят на дружеството не бил наясно с обстоятелствата относно тарифното класиране на стоката. Административнонаказателната отговорност на касатора по чл.234, ал.2, т.1 от ЗМ, реализирана с НП, е обективна и безвиновна – за възникването и/или за ангажирането ѝ е без значение самоличността на физическото лице, попълнило митническата декларация, длъжностното му качество, характера на правоотношението му с [фирма] и/или проявената от него вина.

Не е налице маловажен случай по чл.28 ЗАНН. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН

При съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Изложеното обуславя извод за законосъобразност на НП и за неправилност на отменящото го съдебно решение, което следва да бъде отменено по реда на касационния съдебен контрол.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на касатора, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.2 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 17.04.2019 г., постановено по н. а. х. дело № 6888/ 2018г. на СРС, НО, 20 състав, вместо което постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 160/ 03.04.2018г., издадено от началника на Митница Аерогара С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 5 750,51 лв. на основание чл.234, ал.2, т.1 ЗМ, представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания на стоката, предмет на нарушението.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция Митници 80 /осемдесет/ лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: